

vil vinde ved at blive fri, faaledes vil hele Op-
lysningen gaae fremad ved denne større Frihed.
Kan der ikke gaaes frem paa denne Maade,
faa frugter Undervisningen intet, og vil man
ikke hengive sig til at prøve det paa denne
Maade, faa bliver Friheden til Intet. — Der
var et æret Medlem (Kofod), som lagde sær-
deles Bægt paa den Deel af Loven, som gav
Anledning for Undervisningen til at tage den
besparede Tid i Brug til andre Gjenstande;
for mig har dette ikke stort at bethede, thi jeg
dømmer ikke stort mere om den Skoleundervis-
nings Betydning, som kan gives det menige Barn
indtil det 13de Aar, end om Gymnastikunder-
visningen. Dersom det ærede Medlem troer,
at der i denne Skoleundervisning ligger Mu-
ligheden for en aandelig Uddannelse, faa troer
jeg, han tager Feil. Den aandelige Udvikling
for Menigfolk kan ikke ligge i Børneskolen; der
kan kun gives nogle Elementer. Dersom disse
Elementer af Gymnastikundervisningen kunde
i Skolerne paa Landet gives paa lige Fod med
Undervisningen i Skrivning, Regning, Læsning
etc., skulde jeg for mit Bedkommende gjerne
tage Gymnastikken med; men deri ligger det
svage Punkt. Man kan skaffe Midlerne til at
give Undervisning i disse Gjenstande, fordi
de kunne gives inden et snevrere Rum, og fordi
de Mænd, der kunne bruges dertil, kunne slaf-
fes tilveie; men i een Person at finde alle Dyder,
er umuligt; Enhver har sine Dyder; — i den Hen-
seende har det ærede Medlem Ret. Naar det ærede
Medlem fra Ringhøbing (Schulin) meente, at
det, som skulde afgjøre denne Sag, var, at Cul-
tusministeren sørge for, at Gymnastikken blev
rigtig fastholdt og udviklet i Seminarierne, faa
siger jeg: ja, saalænge den blot bliver at be-
trakte som et almindeligt Middel til Opdragelse;
men dersom man troer, at den bør fastholdes
og udvikles saaledes, at den, der kan gymna-
sticere, skal deri have et Fortrin til at fore-
trækkes som Lærer fremfor den, der ikke kan
det, faa er det en stor Urret; faa vil man vise
bort fra Undervisningsvæsenet en stor Mængde
af veludrustede Mænd. Her har været i vort
Land en af de lærdeste og meest udmærkede
Mænd, som har indlagt sig stor Fortjeneste som
Mathematiker; skulde han have vundet sin Pro-
fesforplads ved at danske, faa var han aldrig

bleven Profesfor i Mathematik; han gjorde sig
Umage for at lære at danske, men det var ham
umuligt. So mere man stiller Betingelser for
dem, man vil vinde som Lærere for Folke-
skolerne, desto mere fordærver man den hele
Sag; desto vanskeligere bliver det at skaffe brug-
bare Mænd. Det ærede Medlem nævnte i
den Henseende med fuld god Ret Musikken;
det er skadeligt for hele Landets Undervis-
ningsvæsen, at vi faae Orgler omkring i vore
Kirker, naar vi ikke kunne skaffe Orgelspillere
særskilt udenfor Lærerstand. Jeg maa des-
uden gjøre opmærksom paa, at det er ikke ønske-
ligt, at opdrage ganske unge Mennesker i Se-
minarierne specielt til at blive Skolelærere;
det er dog egentlig kun et Slags Fabrikarbejde,
som man ikke veed, om er lykkes; det er ikke
noget paalideligt Chronometer; det er bedre at
vælge til Lærere Folk, som til en vis Grad ere
prøvede i Livet, — henved 30 Aar eller ældre.
Hvorledes vil man have, at ganske unge Mænd
skulle kunne vinde Myndighed over Forældrene
og Børnene? Thi den Lærer, der ikke vinder
Indgang hos Forældrene eller kan afvinde dem
Tillid, kommer ingen Begne med Børnene.
Troer man, at et ganske ungt Menneske i Al-
mindelighed kan gjøre sig saaledes gjældende?
Enkelte kunne det vistnok, men det store Antal
gjør det ikke og kan ikke gjøre det. Endnu
maa man lægge Mærke til een Ting, hvorfor
ikke de ganske unge Kræfter ere at ønske ved
Skolerne, nemlig den, at jo yngre vi ere, desto
Mere fordre vi af Andre. Denne overdrevne
Middelhæd passer ikke overfor Almuefolkene,
som de nu ere; thi man maa huske paa, at
Almuefolkene, som de nu ere, ere Middel-
maadighedsfolk; de ere ved den tvungne
Undervisning ikke satte istand til at drive raff
frem og til stor Dygtighed de brugbare Kræf-
ter, men satte til, faa at sige, at undertrykke de
brugbare Kræfter, for at faae Middelmaadig-
heden til at komme op. Det maa man ikke
tabe af Sigte, og jeg skal stille den Opfordring
til den ærede Kultusminister i Modfætning til
den fra en anden Side stillede Opfordring,
vel ikke paa nogen Maade at lade Gymnastik-
undervisningen savnes ved Seminarierne, men
heller ikke paa nogen Maade gjøre den til en
saa fremtrædende Disciplin, at de, der ikke ere